

Που ἀκούσαι με φωνήν αἰμάτων σου ::
 Κε δὲ κηγήσασθαι πάντας τὰς ψυχὰς
 σῶσον ::
 Κε ἡγάπησάν σου τὸν πληθύνοντα σου ::
 Κε τὸ πομπὴν κηρῶν ματοσδοξήσου ::
 Μὴ σιωπῶν λόγῳ μετὰ ἀδελφῶν τῆν
 τυχλή μου ::
 Κε μετὰ ἀνδρῶν αἰμάτων τῶν
 βουλή μου ::
 Ὅμη χροσὶν αἰμασὶν ἡδὲ ζῆν αἰτ
 τῶν ἡδὲ δόρων ::
 Ἐ γὰρ δὲ βῆσιν αἰμασὶν ὁ πορῶν τῆν ::
 Ἀντρωσὶν μετὰ κεκατὸ λῆσιν μετ ::
 Ὅ πορῶν μου ἀκῆν ἡδὲ τῆν τῆν ::
 Κε μετὰ κηρῶν αἰμάτων σου κε ::
ΨΑΛΜΩΔΙΑ
 Κε φωνή μου καὶ σῆρ μου τῆν
 φωνή μου ::
 Κε τῶν ἀσπῆρ τῆν τῆν ζῆν μου

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ
ΘΕΟΠΑΤΟΡΑ ΔΑΥΙΔ
 ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΑΝΑΚΤΑ
 ΚΑΙ ΨΑΛΜΩΔΟΝ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ
ΘΕΟΠΑΤΟΡΑ ΔΑΥΪΔ
ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΑΝΑΚΤΑ
ΚΑΙ ΨΑΛΜΩΔΟΝ

Ποίημα Καθιγουμένης
Ίσιδώρας Μοναχῆς Ἀγiero-θειτίσσης

Ἐπιμέλεια: Γεώργιος Μαγκιρίδης

Ἀθήναι 2008

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Ἱερά Ἀκολουθία τῆς Παρακλήσεως εἰς τόν Θεοπάτορα καί Προφητάνακτα Δαυῖδ, δημοσιεύεται χάριν εὐλαβείας πρὸς τόν Προφήτην, εἰς τόν ὁποῖον φέρομεν ἰδιαιτέραν εὐλάβεια.

Συνετέθη ὑπὸ τῆς Ὀσιολογιωτάτης καθηγουμένης τῆς Ἱ. Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυπαρισσιωτίσης καί Ἁγίου Ἱεροθέου Μεγάρων σεβαστῆς μας Γεροντίσης Ἰσιδώρας Μοναχῆς, τῇ εὐλαβεῖ ὑμῶν αἰτήσει καί προτροπῇ, τὴν ὁποῖαν ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστοῦμεν.

Μέ τό παρόν ὑμνογραφικό πόνημα δίδεται ἡ εὐκαιρία στούς φιλαγίους νά τιμοῦν τόν προφήτην τῆς μετανοίας καί συγγραφέα τοῦ θεολογικώτατου καί βαθυστόχαστου βιβλίου τῶν ψαλμῶν, καί νά αἰτοῦνται τάς πρεσβείας του πρὸς τόν φιλευσπλαχνον Θεόν ὁ Ὅποιος ποιεῖ τά θελήματα τῶν φίλων Αὐτοῦ.

Ταπεινῶς εὐχόμεθα ὁ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυῖδ ὁ τύπος καί τό ὑπόδειγμα τῆς ἀληθοῦς μετανοίας νά δίδει πρὸς πάντας τὴν ὁδόν τῶν δακρύων τῆς ταπεινώσεως καί μετανοίας.

Τέλος θερμές καί πολλές ὀφείλουμε τίς εὐχαριστίες στίς ἐκδόσεις ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ γιά τὴν οὐσιαστική καί γόνιμη συνεργασία μας.

Γεώργιος Κ. Μαγκιρίδης θεολόγος

11/06/08

Παναγίας Ἐξιόν Ἔστι
Βαρθολομαίου & Βαρνάβα
τῶν Ἀποστόλων

Στὴν μνήμη
τῶν προγόνων μου
Νικόλαου, Ἀναστασίας,
Κωνσταντίνου & Φωτεινῆς
Γ.Μ.

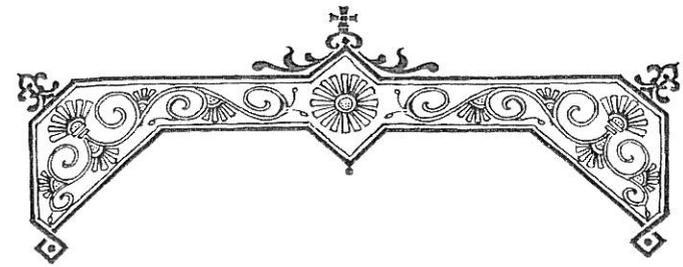
Εἰκῶν ἐξωφύλλου: Σκίτσο Προφήτου Δαυῖδ.
Ἔργον Θεοδώρας μοναχῆς Ἀγieroθειτίσης.

Εἰκῶν ὀπισθοφύλλου: Χειρόγραφο Ψαλτήριον φ. 28α, 1066.
Λονδίνο, British Library.

ISBN: 978-960-88524-4-0

Ὁ
Προφήτης
Δαυὶδ
τοιχογραφία
ἀπὸ τὸν
Τρούλλο
τοῦ Καθολικοῦ
τῆς Μονῆς
Διονυσίου.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ
ΘΕΟΠΑΤΟΡΑ ΔΑΥΪΔ
ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΑΝΑΚΤΑ ΚΑΙ
ΥΑΛΜΩΔΟΝ

Οὗ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν Κυριακὴν
μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

Ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθεΐτισης.

*Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὰ ἐξῆς:*

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἐκλεκτὸς ἐν βασιλευσὶ καὶ μέγας, ὁ ὑψηλὸς
ἐν τοῖς προφήταις καὶ ἄρχων, ὁ ἱερὸς ἐν
ἄσμασι, τιμάσθω Δαυὶδ· οὗτος γὰρ ἐτίμησε, τὸν
Θεὸν μετὰ δόξης, πλείστοις κατορθώμασιν, ἐν
καιρῷ Διαθήκης· τῆς Παλαιᾶς ἡμῖν ὁδοποιῶν, τῆς
Βασιλείας, Θεοῦ τὴν καινότητα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν Βασιλέα τοῦ Παντός καὶ Δεσπότην, ἐν Ψαλτηρίῳ ὁ Δαυΐδ ὁ προφήτης, θεοπρεπῶς ἀνύμνησε, παρέχων ἡμῖν τύπον καὶ ὑπόδειγμα, ἀληθοῦς μετανοίας, οὗτος ἁμαρτήσας γάρ, τῷ Θεῷ ἀνεβόα· ὡς ἐλεήμων ἔλεος τὸ σόν, δός μοι καὶ σβέσον, πταισμάτων τὸ χρέος μου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐβρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ψαλμὸς Ν' καὶ ὁ Κανὼν.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Προφητάναξ Δαυΐδ ὁ ψαλμῶδός ψαλλέσθω. Ἰσιδώρας»

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πενήτων ἐπάκουσον τῆς κραυγῆς, Δαυΐδ προφητάναξ καὶ παράσχου βασιλικῆς, τιμῆς τὰς πλουσίας ἀμοιβᾶς σου· τοῦ μελωδεῖν σου τὰ ἔνθεα τάλαντα.

Ρητόρων ὁ ἔξαρχος καὶ σοφῶν, ἀνάκτων ὁ μέγας προφητῶν τε ὁ προεστῶς, τιμὴ ψαλμῶδῶν τε καὶ Δικαίων· σὺ εἶ Δαυΐδ θεοπάτορ πανεύφημε.

ᾨρθρίσας πρὸς Κύριον ἐκ νυκτός, Δαυΐδ ἐμελώδεις ἐν κιθάρα τε καὶ ψαλμοῖς, τὴν δόξαν Αὐτοῦ τῆς Βασιλείας· καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγαθότητα.

Φωστήρ ἐξανέτειλας φαεινός, Δαυΐδ προφητάναξ ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεέμ, καὶ πᾶσαν κατηύγασας τὴν κτίσιν· ὑμνωδιῶν σου ταῖς θείαις φαιδρότησιν.

Θεοτοκίον.

Ἡμήτρα σου γέγονεν ἀληθῶς, Παρθένε Μαρία ἑπλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, Θεὸς γὰρ ἐν ταύτῃ ἐχωρήθη· ὁ Βασιλεὺς τῶν ἀπάντων καὶ Κύριος.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τοῦ Κυρίου τὸν νόμον, ὃν ὁ Μωσῆς ἔγραψεν, ὅλη σου ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, κατεμεγάλυνας, Θεοπροπάτορ Δαυΐδ, τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀληθῶς γενόμενος, πάγχορδον ὄργανον.

Ἀβραὰμ ἐκ τῆς ρίζης, τῆς εὐκλεοῦς ἠνθησας, καὶ τοῦ Ἰησοῦ κατὰ σάρκα, πρόγονος γέγονας, ὃ προφητάναξ Δαυΐδ, συγγενικῇ σου πρεσβείᾳ, πρὸς Θεὸν προσέγγισον, τοὺς ἀνυμνοῦντας σε.

Ἦνοιξον ἡμῖν, τὴν σὴν χεῖρα τὴν φιλόστοργον, καὶ δαψίλευσον Δαυὶδ τὰς δωρεάς, σὴς χορηγίας, ὡς θεράπων χριστομίμητος.

Λύμην τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχόλεθλον φυγάδουσον, ἐκ τῶν δούλων σου θεσπέσιε Δαυίδ, ψυχοφελίμους, ἡμῖν δίδων ἀγαθότητας.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, Παναγία ὑπεράμωμε, τῆς ἀμέμπτου ἡμῖν δὸς διαγωγῆς, τὰς προεκτάσεις, ἐν τελείᾳ κοσμιότητι.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ὡς πάγχορδον, Παρακλήτου ὄργανον, τοῖς πιστοῖς τὰ ὑπὲρ νοῦν μεγαλεῖα· μάκαρ Δαυίδ, μελωδεῖς εὐαρέστως, καὶ τῶν ψαλμῶν σου τῇ θείᾳ τερπνότητι· ἀνάγεις πάντας εἰς τιμῆς· ἐξαιρέτου τὴν θείαν ἐπίγνωσιν.

Διδάσκαλος, τῆς σοφίας γέγονας, ἀρετῆς τε πρακτικῆς ἀρχιτέκτων· στηλογραφῶν, οὐρανίων τὰ κάλλη, καὶ ἐρμηνεύων τὰ θεία διδάγματα· καὶ ταῦτα πάνσοφε Δαυίδ· ὡς βαρὺν ἡμῖν πλοῦτον παρέδωκας.

Ὁδήγησον, εἰς ὁδὸν εὐθείαν με, καὶ εἰς τόπον ἀναπαύσεως θείας· ὁ ἡγηθεῖς, τοῦ στρατοῦ σου ἐν μάχαις, καὶ τὰ τῆς νίκης λαβὼν βραβευτήρια· ἀξίως εὐψυχε Δαυίδ· τοῦ Θεοῦ στρατιῶτα ἀήττητε.

Σκαιότητος, νομικῆς παρέδραμες, παλαιότητα Δαυίδ Θεηγόρε· καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐγένου, ὁ ἀσφαλῆς ὁδηγὸς καὶ πολύσοφος· πρὸς φῶς μετὰγων νοητόν· τοὺς πιστῶς ἐπομένους σοῖς ἴχνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὑαλλάτωσαν, τὴν Ἄγνην Μητρόθεον, Παναγίαν τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· καὶ γενεαί, τῶν ἀνθρώπων συμφώνως, τὰ μεγαλεῖα αὐτῆς μακαρίσωμεν· ἐξαιρέτον καὶ γὰρ τιμῆν· ὡς Θεὸν τετοκυῖα περίκειται.

Δικαίωσον, ἡμᾶς εὐχαῖς σου ὧ δίκαιε προφητάναξ, καὶ ἀνάδειξον ὧ Δαυίδ, ψαλτήρια Πνεύματος, ὡς ἔμψυχος τούτου στηλογραφία.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Λειτουργίαν τὴν ἁσματικὴν σου γεραίρομεν, Ψαλμωδίαν τὴν ποιητικὴν σου θαυμάζομεν, Θεοπάτορ τῶν προφητῶν τε πρώταρχε Δαυίδ· ἡμᾶς σύναξον λειτουργικῶς, εἰς τὴν ἀγάπησιν Θεοῦ, τοῦ ἀεὶ Βασιλεύοντος. Πρόσδεξαι σοὺς ἰκέτας, τοὺς ὕμνοις σε εὐλογοῦντας, καὶ μεγαλύνοντας πιστῶς, τὰς ἐνδόξους ἀριστείας σου.

Προκείμενον.

Μὴ ἄπτεσθε τῶν Χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Στίχος: Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχος: Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Υμνοὶς Ψαλτηρίου σου, τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐνθέοις, ἀρεστῶς ἐδόξασας, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον τῶν Δυνάμεων· καὶ Αὐτοῦ γέγονας, ἡ ὁδὸς ἡ ζῶσα, ὁδηγοῦσα εἰς τὰ κρείττονα· Δαυὶδ μακάριε, τῶν θεοπατόρων ἡ εὐκλεία· Δικαίων ἡ εὐπρέπεια, καὶ τῶν Βασιλέων τὸ καύχημα· στέφος Προφητῶν τε, τῆς θείας Διαθήκης θησαυρός, τῆς Παλαιᾶς ἢν κατηύγασας, φωτὶ τῶν ἀγώνων σου.

Ῥοδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δικίας ὑπέστης, ἐκ Σαοὺλ Βασιλέως Δαυὶδ μακάριε, ἀλλ' ἔχων οὐρανόθεν, μεγάλην συμμαχίαν, νικητὴς ἀναδέδειξαι· δοξολογῶν ἐν ψαλμοῖς, Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν.

Λειτουργοῖς τοῖς ἀύλοις, ὦ Δαυὶδ συνημόσθης ἐν ἀγιότητι, καὶ γὰρ Θεοῦ λατρείας, τὰ δέοντα εἰργάσω, καὶ σκηνὴν νέαν ἔπηξας· ἵνα τεθῆ Κιβωτός, καὶ Πλάκες Διαθήκης.

Λόγοις θείας σοφίας, οὐρανοῦ μεγαλεῖα τὰ ὑπερθαύμαστα, Δαυὶδ Θεοπροπάτορ, καλῶς ἐδιηγῆθης, καὶ μισθὸν πολυπλάσιον· ἔσχες Θεοῦ ἐκ χειρός, πιστὸς ὡς οἰκονόμος.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τοῦ Θεοῦ ἐμελέτας Δαυὶδ τὸ ὄνομα, διὸ καὶ ἠξιώθης, γενέσθαι κληρονόμος, ἀγαθῶν ὧν ἠτοίμασε· τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας.

Θεοτοκίον.

Σοφιστῶν ἡ σοφία, καὶ ῥητόρων δεινότης καὶ χεῖλη εὐλαλα, τελείως σιωπῶσι, ἐν σοὶ Παρθενομήτορ, Θεοτόκε Πανάχραντε· τοῦ Μυστηρίου τοῦ σοῦ, θαμβούμενοι τὸν τρόπον.

Ῥοδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Θεολογίας, τῆς ἱερᾶς σὺ ἐγένου, ὁδηγὸς ὦ Δαυὶδ προφητάναξ, θεῖω πηδαλίω, σεπτοῦ σου Ψαλτηρίου.

Ως φοινιξ ὄφθης, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, πολλαπλῆ ἀρετῶν εὐκαρπία, θάλπων τὰς καρδίας, Δαυῖδ τῶν ἱκετῶν σου.

Ιστίῳ θείῳ, τῶν πρεσβειῶν σου εἰς ὄρμον, γαληνοῦς ὦ Δαυῖδ θεωρίας, ἄγεις τοὺς τιμῶντάς, τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην.

Χολάσας Πάτερ, ἐν προσευχαῖς καὶ μελέταις, τῶν Γραφῶν τῶν ἁγίων ἐγένου, τύπος πολιτείας, Δαυῖδ τῆς ἰσαγγέλου.

Ἰδού σε πᾶσαι, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζουσι Κόρη Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι, σὸν τόκον εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Δαυῖδ τὸν θεηγόρον, ἄσμασιν ἐνθέοις, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀρμοδίοις, συμφώνως πιστοί, ἐπευφημήσωμεν τούτῳ, χαίροις προσάδοντες.

Ως ἥλιος ἐφάνης, ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, αὐγάζεις Δαυῖδ, τῇ θαυμαστῇ φωταυγείᾳ, τῶν χαρισμάτων σου.

Ροῆ τῶν σῶν δακρῦν, ἔβρεχες σὴν κλίνην, καὶ ἐν κλαυθμῷ τὸν σὸν ἄρτον, ἐσθίων Δαυῖδ, τῆς μετανοίας ἐγένου, θεῖον ὑπόδειγμα.

Ανάκτων προφητῶν τε, σὺ εἶ κοσμιότης, τῶν Ψαλμωδῶν τε ὁ ἄρχων, Δικαίων τιμῆ, Θεοπατόρων Δαυῖδ τε, ἔξοχον λάλημα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, αἶνος σοι ἀρμόζει, καὶ ἡ τιμὴ σοι προσήκει, Παρθένε Ἀγνή, σοὶ οὖν οἱ δοῦλοι σου γόνυ, κάμπτομεν Δέσποινα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ ἐξῆς Μεγαλυνάρια.

ᾠν ἡ ἀκροστιχίς:

«Χαίροις Θεοπάτορ δίκαιε».

Χαίροις Βασιλέων τοῦ Ἰσραὴλ, μέγας καὶ ἐξέχων καὶ ἐν χάρισι θαυμαστός, χαίροις τῶν Δικαίων ἐξάιρετος λαμπρότης· Δαυῖδ θεοπατόρων τὸ σεμνολόγημα.

Ἄσμασιν αἰνέσωμεν ἱεροῖς, πάντες τὸν προφήτην τοῦ Κυρίου τὸν ἱερόν, τὸν διακριθέντα πολλοῖς θεοσημείοις· Δαυῖδ τὸν ψαλμογράφον τὸν ἱκανώτατον.

Ἰλεων ἀπέργασαι τὸν Κριτὴν, ταῖς πανευπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου ὦ Δαυῖδ, ὅπως πα-

ραβλέπων ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας· τὸ ἔλεος παράσχη τὸ ἀπροσμέτρητον.

Ῥήτωρ σὺ εἶ ἄριστος ὦ Δαυῖδ, τὰς ὑπερκοσμίους διηγούμενος καλλονάς, κάλαμος δὲ πέλει τῷ ὄντι ὀξυγράφου· ἡ γλῶσσα σου προφήτα ἡ θεοκίνητος.

Ὁργανον τοῦ Λόγου ἠχητικόν, ὦ Δαυῖδ ὑπάρχεις τὰς τοῦ πνεύματος δὲ λαλεῖς, θείας ἀληθείας πολλῇ ἐν θαυμαστώσει· καὶ πᾶσι μεταδίδως χάριτος εὐνοϊαν.

Ἰλὺν ἐκτινάξας τὴν τῶν παθῶν, τῆς καθαρωτάτης ἀπαθείας ὠφθης κανῶν, ἔσοπτρον Δαυῖδ τε ἐκφαίνον ἀντιδόσεις· Θεοῦ τοῦ Φωτοδότου ἐν ἐπιλάμψεσιν.

Γύννου μεγαλόψυχος καὶ σοφός, φίλος τε οἰκείος τοῦ Θεοῦ σου καὶ ἐκλεκτός, πρᾶος ταπεινός τε ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ· Δαυῖδ Θεοπροπάτορ σὺ διεγνώρισαι.

Θέλημα ὑπέταξας σῆς σαρκός, Πνεύματος τῷ νόμῳ τῷ Ἁγίῳ Δαυῖδ σοφέ, τῆς ἐλευθερίας διὸ εἰς ὕψος ἤρθης· πτεροῖς θεοκινήτοις τῆς τελειότητος.

Ἐλεγχος ἐγένου τῷ Γολιάθ, τοῦτον θανατώσας τῇ σφενδόνη σου τῇ μικρᾷ, δύναμιν Θεοῦ σου Δαυῖδ ὑπερυψώσας· τὰ Τούτου μεγαλεῖα πιστοποιούμενος.

Ὁλβον ἐθεώρεις ὡς τιμαλφῆ, τοῦ Θεοῦ τοὺς λόγους τοὺς ἐν βίβλοις σεπτῶν Γραφῶν, τούτοις δὲ πρεπόντως Δαυῖδ ὁμοφρονήσας· ἐγένου τῶν χαρίτων μέγα θησαύρισμα.

Πύργος τῆς ἰσχύος τῆς θεϊκῆς, σὺ Δαυῖδ ὑπάρχεις Αἰθιόπων τῶν νοητῶν, φάλαγγας συντρίβων ἐνστάσει σου γενναία· στηρίζων τοὺς πιστοὺς τε εἰς τὴν εὐσέβειαν.

Ἀκουσον τῶν δούλων σου τὰς φωνάς, τῶν ἐν ταπεινώσει προστρεχόντων σοι ὦ Δαυῖδ, δίδου δὲ εὐχαίς σου πρὸς Κύριον ἐλέους· χρηστάς εὐεργεσίας ἐν ἀγαθότητι.

Τίς ἐκδιηγῆσασθαι δυνατόν, τὰς ἀνδραγαθίας τὰς ἀπείρους σου ὦ Δαυῖδ, τίς δὲ τῆς ψυχῆς σου ἀνάστημα ἐν ἄθλοις· δυνήσεται προσβλεπεῖν τὸ οὐρανόφθαστον.

Ὁμβροῖς τῶν δακρύων σου ὦ Δαυῖδ, ἔβρεχες στρωμνὴν σου καὶ τὴν κλίνην σου συνεχῶς, ὅθεν χαρμοσύνης εἰσῆλθες εἰς νυμφῶνα· πιστοῖς συνάμα δούλοις ἀγαλλιώμενος.

Ῥύπον τῶν πταισμάτων σου ὦ Δαυῖδ, ἔπλυνας γνησίας μετανοίας σου στεναγμοῖς, κράζων ἐκ βαθέων Θεῷ ἐλέησόν με· καὶ ἄνες μοι καὶ ἄφες ὡς πολυεὐσπλαγχνος.

Λιπῶσα ὡς ἔλαφος εἰς πηγάς, ἦλθες τῶν ὑδάτων ἔνθα ἔπιες ὦ Δαυῖδ, πόθον σου δὲ

Θεῖον ἐκέισε ἀποσβέσας· Θεὸν ἐδοξολόγεις τὸν εὐεργέτην σου.

Ἰχθεσιν ἐπόμενος προφητῶν, μέγας ἀνεδείχθης καὶ ἐξαίρετος ἐν αὐτοῖς, ἅμα τε τὸ στέφος λαβὼν τῆς Βασιλείας· Δαυὶδ τὴν κλῆσιν ἔσχεσ τοῦ Προφητάνακτος.

Κέδρος ὡς ὑπίκομος ἀληθῶς, ἐν αὐλαῖς ἐπέστης τοῦ Κυρίου σου ὦ Δαυὶδ, καὶ καρποφορίας χρηστῆς τῇ ἐπιδόσει· εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν εὐλογούντων σε.

Ἄστρον ἐξανέτειλας ὡς λαμπρόν, ἐκ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐκ πόλεως Βηθλεέμ, πᾶσαν δ' οἰκουμένην φαιδρύνεις ὑπερκάλλως· Δαυὶδ σῆς πολιτείας τοῖς προτερήμασιν.

Ἰούδα ἐκ ρίζης καὶ Ἰεσσαί, Δαυὶδ ἀνεφύης καὶ ἐκ γένους σου ὁ Χριστός, ἔλαβε τὴν σάρκα ἐκὼν ἐνανθρωπήσας· κληθεὶς ὦ Θεοπάτορ υἱὸς καὶ γόνος σου.

Ἐπαρσιν καθεῖλες τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ τῇ μετаноίᾳ καὶ καρδίας τῇ συντριβῇ χάριν ὅθεν εὔρες Δαυὶδ παρὰ Κυρίου· τοῦ μάλα ἀγαπῶντος τοὺς ταπεινόφρονας.

Χαίροις τῶν ποιμένων Δαυὶδ ποιμὴν, χαίροις θεηγόρων προφητῶν τε ὑπεροχή, χαίροις τῶν ἀνάκτων κλεινὴ προσηγορία· δικαίων προπατόρων ἢ σεμνοπρέπεια.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβεῖαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἰεσσαὶ πατρικῶς σοι ὦ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται, ἅμα Βηθλεέμ ἢ πατρίς σου, ἐγκαυχᾶται τοῖς ἄθλοις σου· ἐδείχθης γὰρ Θεοῦ πρωταθλητής, σφενδόνη σου φονεύσας Γολιάθ, ψαλτηρίου σου δὲ ὕμνοις πνευματικοῖς, Δικαίοις συνηρίθμησαι. Χαίροις τῶν Προφητῶν ὑπεροχή, χαίροις ἀνάκτων ἔδρασμα, χαίροις τῶν προπατόρων τοῦ Χριστοῦ, ἢ θεία σεμνοπρέπεια.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

Πρὸ δὲ τοῦ δι' εὐχῶν, τὰ ἀκόλουθα.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαίροις προφητῶν ἢ κορυφή, χαίροις τῶν ἀνάκτων τὸ κράτος, τῶν ψαλμωδῶν ἢ φωνή, κλέος τῶν Δικαίων τε, καὶ σεμνολόγημα· προπατόρων ὁ ἔξαρχος, Θεοῦ συγγενῆς τε, φίλος τε ἐγγύτατος, καὶ ἀληθέστατος· Τούτου τὸν σωτήριον νόμον, ἀγαθὸς ὡς δοῦλος φυλάξας· πάση σου σπουδῇ Δαυὶδ θειότατε.

Ὑμνοὶς ψαλτηρίου σου καινοῖς, τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας, καὶ τὰς καρδίας Δαυὶδ, τέρπεις παρεχόμενος, τὴν ἀγαλλίασιν· καὶ δίδωκεῖς τοὺς δαίμονας, τῇ τούτων δυνάμει, ὡσπερ τῇ σφενδόνῃ σου, πάλαι ἐφόνευσας. Μέγαν Γολιάθ ἐν δυνάμει, νίκης ἐπισχὼν τὰ βραβεῖα· νῦν ἡμῖν δὲ δίδως σὴν ἀντίληψιν.

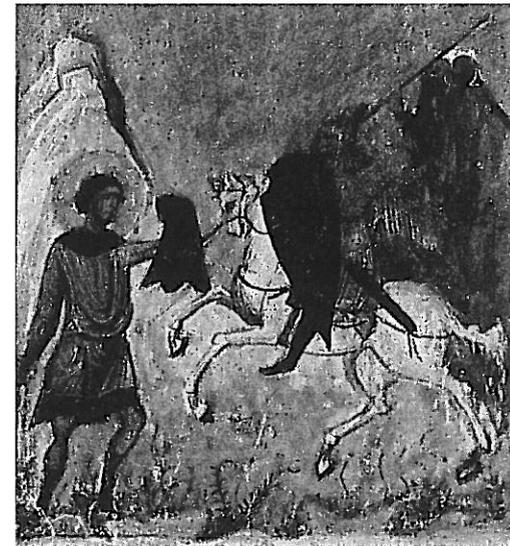
Πλάκας τοῦ Θεοῦ τὰς ἱεράς, καὶ τὴν Κιβωτὸν Διαθήκης, μετακομίσας Δαυὶδ, εἰς Ἱεροσόλυμα, σπουδῇ θεόφρονι· καὶ σκηνὴν νέαν θέμενος, ἐγένου λατρείας, θείας ὁ ὑπέρμαχος, ἐν ἀναλώμασιν. Κόπων τῶν τοιούτων οὖν βλέψας, ὁ Παμβασιλεὺς ἐν νυμφῶνι τῆς χαρᾶς σε μάκαρ συνηρίθμησεν.

Δίστιχα Ἀκροτελεύτια

Θεῷ με προσοικεῖωσον Δαυὶδ Θεοπροπάτορ,
καὶ τούτῳ ψάλλειν ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις δίδαξον με,
ὁ ψαλτηρίῳ σου ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν εὐφραίνων,
καὶ ἐν ταῖς θείαις ἐντολαῖς τοῦ νόμου στήριζόν με,
βοᾷ σοι παρακλήσεσιν ἢ πένης Ἰσιδώρα,
εἰς ὕμνων τούτων τῇ γραφῇ μετὰ τιμῆς προβεῖσα,
τῇ προτροπῇ τοῦ εὐσεβοῦς ἱκέτου Γεωργίου,
εὐλαβουμένου τὴν σεπτὴν καὶ ἱερὰν μορφήν σου,
τιμῶντος τε μετὰ σπουδῆς τὴν πάντιμόν σου μνήμην,
Ὅν φύλαττε διαπαντὸς εὐχαῖς σου εὐπροσδέκτοις,
καὶ σὺν Δικαίαις ἀξιῶν ἀεὶ Θεῷ λατρεύειν,
καὶ ψάλλειν ἐν λαμπρότητι Αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν,

Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Μονάδος Τρισαγίας,
ἣ πρέπει πᾶσα αἴνεσις τιμὴ τε εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ Τῷ ΘΕῷ ΗΜῶΝ, Τῷ Τῆ Αὐτοῦ
ΠΡΟΣΤΑΞΕΙ,
ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἜΡΓΑ ἘΝ ΠΟΛΛῇ ΣΟΦΙΑ
ΤΕΛΕΙΟΥΝΤΙ,
ΠΡΕΠΟΝΤῶΣ ΔΩΜΕΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟΝ ΚΑΙ
ΔΟΞΑΝ Εἰς Αἰῶνας.
ΑΜΗΝ

Ὁ Δαυὶδ πολεμᾷ τὸν Γολιάθ.
(κώδ. 761 Μονὴ Βατοπεδίου)